

schaftlichen Besitz des Bundes. Forbundsrepublikken har siden da likvideret 92 af de overtagne virksomheder, opløst 73 selskaber, hvis bygninger og maskinpark var så ødelagt, at det ikke var økonomisk forsvarligt at genoptage driften, samt afhændet 103 små og middelstore virksomheder. For tiden er ca. 80 foretagender under likvidation, og når denne er tilendebragt — hvilket forventes at ville ske inden for en nærmere fremtid — skulle forbundsstatens sanering af de af den overtagne industrielle formueværdier være bragt til afslutning. Forbundsstatens mål — en rationel sammenlægning af de overtagne virksomheder — skulle herefter være nået, og virksomhederne skulle i fremtiden enten som statsforetagender eller i tilfælde af privatisering som private selskaber kunne opfylde de krav, der må stilles til økonomisk og rationel drift.

Ifølge alt foreliggende er — trods denne udvikling — forbundsstaten — og vil formentlig også foreløbig fremover være — den største driftsherre i forbundsrepublikken inden for erhvervslivet. I første række er det inden for råstofindustrien, at det offentlige deltager i produktionen. Af nedestående opstilling fremgår de offentligt ejede virksomheders andel i den samlede vesttyske produktion inden for de enkelte sektorer:

	Samlet vesttysk produktion (inkl. Saarland) (1.000 t)	Forbundsselskabernes*) andel (1.000 t) (1959).	pct.
Jernmalm	18 063	6 549	36,3
Stenkul	141 687	34 870	24,6
Brunkul	93 432	8 415	9,0
Koks	42 967	6 369	14,8
Mineralolie	5 103	307	6,0
Aluminium	151	109	72,2
Råjern	21 602	1 310	6,1
Råstål	28 868	1 478	5,1
Kvælstof	1 093	224	20,4
Skibe (1 000 BRT)	1 251	349	20,8
Elektricitet (mill. kwt)	106 206	17 723	16,7
Personautomobiler (1 000 stk)	1 356	605	44,6

For så vidt angår automobilproduktionen, henledes opmærksomheden på den i indværende år stedfundne delvise privatisering af folkevognsfabrikken. Forbundsstatens andel i virksomheden er herefter blevet begrænset til 20 pct., idet forbundslandet Niedersachsen har overtaget andre 20 pct. af kapitalen og der for de resterende 60 pct. er blevet udstedt folkeaktier.

Medregnes ikke blot som i ovenstående opstilling de virksomheder, som ejes af forbundsstaten, men også de foretagender, der er i forbundslandenes og kommunernes besiddelse, bliver det offentlige procentvise andel (skønsmæssigt anslået) som følger:

Jernproduktionen	ca. 50 pct.
Stenkulproduktionen	- 30 —
Brunkulproduktionen	- 90 —
Aluminiumsproduktionen	- 70 —
Råstålproduktionen	- 8 —
Elektricitetsproduktionen	- 60 —

Hovedparten af forbundsselskaberne administreres ikke direkte af det offentlige, men af tre store holdingselskaber, nemlig Aktiengesellschaft für Berg- und Müttenbetriebe („Salzgitter AG“), Vereinigte Elektrizitäts- und Bergwerks-Aktiengesellschaft (VEBA) og Vereinigte Industrie-Unternehmungen Aktiengesellschaft (VIAG). Under „Salzgitter AG“ henhører malm-, kul-, jern- og stålproduktion m. m., under VEBA kul-, olie- og elektricitetsproduktion og under VIAG aluminiums- og kvælstofproduktion.

For så vidt angår spørgsmålet om ejerforholdene i forbundsrepublikken Tyskland med hensyn til skovbrug, kan det oplyses, at forbundsrepublikken har et samlet skovareal på 7 097 024 ha eller 28,7 pct. af landets samlede areal. Af skovarealet er 6 817 000 ha produktiv skov, hvoraf forbundsstaten og forbundslandene ejer 2 141 000 ha (31,4 pct.), medens 1 858 000 ha (27,3 pct.) er såkaldt „Körperschaftswald“, d. v. s. skov, som ejes af kommuner, kirker, private eller halvoffentlige sammenslutninger el. lign. Det resterende skovareal — 2 818 000 ha (41,3 pct.) — er på private hænder.

*) (Ved forbundsselskaber forstås i denne forbindelse virksomheder, i hvilke det offentlige andel andrager 50 pct. eller mere).